

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

1. **Поняття і загальна характеристика конституційного права**
2. **Конституційно-правові відносини та їх види**
3. **Суб'єкти конституційно-правових відносин**
4. **Конституційно-правові норми та їх особливості**
5. **Метод конституційно-правового регулювання**
6. **Предмет конституційного права України**
7. **Джерела конституційного права України**
8. **Загальна характеристика та структура Конституції України**
9. **Історія Конституції України**

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО -

ГАЛУЗЬ ПРАВА, ЯКА ЗАКРІПЛЮЄ ТА
РЕГУЛЮЄ ПОВНОВЛАДДЯ НАРОДУ,
ПРАВОВИЙ СТАТУС ЛЮДИНИ І
ГРОМАДЯНИНА, ОРГАНІЗАЦІЮ І
ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ
ТА ДЕРЖАВИ В ЦІЛОМУ, ЗАСАДИ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.

- Закріплюючи повновадда народу України, конституційне право тим самим відповідає щонайменше на два питання:
- *кому належить влада в суспільстві*
- *і яким чином вона здійснюється, тобто який механізм її реалізації.*

Види конституційно - правових відносин

- *відносини, що характеризують державний і суспільний лад;*
- *відносини, пов'язані з визначенням основ правового статусу особи та його гарантії;*
- *відносини, що визначають особливості організації державної влади, тобто систему, порядок формування і компетенцію її органів;*
- *відносини, що визначають систему, порядок організації та компетенцію місцевого самоврядування.*

Суб'єкт конституційного права

- Суб'єкт конституційного права - це встановлений конституційними нормами адресат (носій), який може мати юридичні права і нести відповідні обов'язки.
- Він має конституційно-правову правоздатність або дієздатність.

Суб'єктами конституційно - правових відносин є:

- 1) Український народ як сукупність громадян різних національностей, якому належить вся повнота влади на території республіки, корінні народи і національні меншини.
- 2) Громадяни України, особи без громадянства та іноземці.
- 3) Українська держава (Україна як держава).
- 4) Органи державної влади України.
- 5) Народні депутати та посадові і службові особи.

- 6) Політичні партії і громадські організації.
- 7) Територіальні громади, органи та інші суб'єкти місцевого самоврядування.
- 8) Адміністративно-територіальні одиниці, передбачені Конституцією і законами.
- 9) Державні та інші підприємства, установи і організації, навчальні й інші державні, комунальні і приватні заклади.

- Конституційно - правові норми - це встановлені чи санкціоновані державою правила, які визначають поведінку учасників конституційно - правових відносин.
- Вони становлять собою особливий різновид норм системи національного права. Їм властиві риси, притаманні всім правовим нормам.

- Особливості норм конституційного права:
- 1) особлива форма викладання. Норми конституції мають узагальнений характер і на основі практично кожної них може бути створено самостійний нормативно-правовий акт Наприклад, з метою конкретизації ст 40 Конституції України, яка закріплює право петицій, прийнято Закон України «Про звернення громадян»;
- 2) особливий зміст Норми конституційного права мають не тільки нормативний, але й політично-програмний характер. Вони формулюють та закріплюють стратегічні цілі суспільства;
- 3) особлива побудова. Норми конституційного права не містять санкцій. Норми, які встановлюють юридичну відповідальність за порушення конституційних приписів, віднесені до інших нормативно-правових актів.

Найбільш характерними ознаками конституційно - правових відносин є такі особливості:

- Це найбільш суттєві суспільні відносини, які виникають у сфері здійснення влади народом країни;
- Це різновид політико - правових відносин, оскільки предметом їх правового регулювання є політика, тобто та сфера життєдіяльності суспільства, яка зв'язана з державною владою, з боротьбою різних політичних партій, соціальних груп за завоювання і здійснення влади;
- Їм властиве особливе коло суб'єктів, головною ознакою яких є реалізація державно - владних повноважень в основному шляхом нав'язування своєї волі;
- Для них характерний особливий спосіб реалізації прав і обов'язків учасників відносин;
- Особливістю конституційно - правових відносин є й те, що вони виникають і реалізуються у сфері власне державної діяльності як такої;

Основним предметом правового регулювання конституційного права України є суспільні відносини, які виникають і діють в процесі здійснення влади народом України

- Предмет конституційного права опосередковує собою чотири групи (блоки) суспільних відносин.
- 1. Відносини, які складають основоположні засади народовладдя, суверенітету народу.
- 2. Відносини, які опосередковують будівництво (будову), устрій держави як організації влади народу і для народу.
- 3. Відносини, які опосередковують основоположні засади функціонування держави. Головними з них є гуманізм, демократизм, розподіл влад, виразом якого є механізм противаг, взаємного контролю гілок влади, їх врівноваженості.

- 4. Відносини, що визначають характер зв'язків між державою і конкретною особою:
- а) відносини громадянства, під якими, звичайно, розуміють постійний правовий зв'язок між особою і державою, що надає їм відповідні права й покладає певні обов'язки;
- б) відносини фундаментальних прав громадян України: економічних, політичних, соціальних, культурних, екологічних;
- в) відносини гарантій реалізації прав і свобод;
- г) відносини, що випливають із факту відповідальності держави перед особою і навпаки.

- Джерело права - це форма (спосіб) існування правових норм, яка перетворює право (як волю) в об'єктивовану реальність.
- Джерел права. Це акти-документи, традиції, правові (в тому числі й конституційні) звичаї, правові прецеденти. У більшості випадків вони складають систему джерел права (відповідно - систему джерел галузі права). Все це повною мірою стосується й конституційного права, яке також має відповідну систему джерел.

- Класифікувати джерела конституційного права можна, наприклад, у залежності від способів правотворчості.
- У такому разі вони можуть поділятися на: акти референдумів; нормативні акти територіальних громад та органів місцевого самоврядування; санкціоновані державою звичаї, традиції; акти, що є результатом імплементації норм міжнародного права; угоди, договори, конвенції та інші акти, які укладає Україна з іншими державами.

- Крім Конституції України, джерелами конституційного права України є:
- закони, серед яких виділяють звичайні (регулюють певні питання), конституційні (вносять зміни до Конституції);
- підзаконні акти (укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України);
- міжнародні договори, ратифіковані Верховною Радою України;
- акти органів місцевого самоврядування.
- Особливим джерелом конституційного права є рішення Конституційного Суду України, які містять офіційне тлумачення Конституції України або висновки щодо відповідності Конституції законів та підзаконних актів.

Конституція України — основний закон держави Україна. Ухвалений 28 червня 1996 року на 5-й сесії Верховної Ради України 2-го скликання. На пам'ять про прийняття конституції в Україні щорічно святкується державне свято — День Конституції України

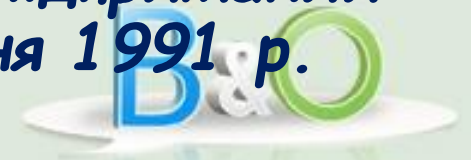
- Чинна Конституція України складається з 15 розділів
- 161 стаття зібрана у 14 розділів
- XV розділ містить 16 перехідних положень.
- Тексту Конституції передує Преамбула.

Розділи	Назва	Статті
	Преамбула	
I	Загальні засади	1 – 20
II	Права, свободи та обов'язки людини і громадянина	21 – 68
III	Вибори. Референдум	69 – 74
IV	Верховна Рада України	75 – 101
V	Президент України	102 – 112
VI	Кабінет Міністрів України. Інші органи виконавчої влади	113 – 120
VII	Прокуратура	121 – 123
VIII	Правосуддя	124-131
IX	Територіальний устрій України	132 – 133
X	Автономна республіка Крим	134-139
XI	Місцеве самоврядування	140-146
XII	Конституційний Суд України	147-153
XIII	Внесення змін до Конституції України	154-159
XIV	Прикінцеві положення	160-161
XIV	Перехідні положення	

- Початком нового етапу конституційного розвитку України стало проголошення змін, внесених до Конституції УРСР в 1989 р., і ухвалення Декларації про державний суверенітет України 16 липня 1990 р. Змінилося виборче право, яке наблизилося до стандартів демократичних виборів, виключено з Конституції статтю про керівну роль КПРС у радянському суспільстві, започатковано постПрезидента України, а Раду Міністрів перетворено на Кабінет Міністрів на чолі з Прем'єр-міністром.
- 24 серпня 1991 р. після невдалого державного перевороту в СРСР був прийнятий Акт проголошення незалежності України, підтриманий всеукраїнським референдумом 1 грудня 1991 р.

- 1 липня 1992 р. Верховна Рада України прийняла Постанову про підготовку нової Конституції України. Було розроблено декілька проектів, які всенародно обговорювалися і допрацьовувалися Верховною Радою України.
- 6 червня 1995 р. через загострення політичної обстановки в країні як тимчасовий захід було підписано Конституційний договір між Президентом і Верховною Радою України, який діяв до ухвалення Верховною Радою чинної Конституції України 28 червня 1996 р.

- Для подолання гострої кризи 8 грудня 2004 року Верховна Рада ухвалила Закон України № 2222-IV «Про внесення змін до Конституції України» та (в пакеті до нього) про внесення змін до закону про вибори Президента (останні дозволили провести переголосування 2-го туру виборів Президента). Того ж дня Президент України Леонід Кучма підписав ці документи.
- Закон на основі проекту про зміни до Конституції (про політичну реформу) передбачав перехід від президентсько-парламентської до парламентсько-президентської форми правління, формування уряду коаліцією депутатських фракцій, подовження терміну повноважень Верховної Ради до 5 років.

- Після приходу до влади Віктора Януковича і Партії Регіонів 1 жовтня 2010 року Конституційний Суд України визнав таким, що не відповідає Конституції України, Закон «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року №2222-IV у зв'язку з порушенням процедури його розгляду та прийняття.
- Згідно з рішенням КС, відповідний закон №2222 втрачає чинність з дня ухвалення Конституційним Судом цього рішення. Конституційний Суд України поновив чинність Конституції 1996 року та звернувся до органів державної влади з вимогою невідкладно привести українське законодавство у відповідність до Основного Закону в редакції від 28 червня 1996 року.

- 30 вересня 2010 року Конституційний Суд України скасував дію конституційних реформ, що були прийняті в 2004 році. З цієї дати знову діє Конституція 1996 року.
- 1 лютого 2011 року Верховна Рада України прийняла Закон України № 2952-VI «Про внесення змін до Конституції України щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів», попередньо схвалений Верховною Радою України 19 листопада 2010 року. Закон набрав чинності 4 лютого 2011 року.

B & O

Щелкните, чтобы добавить текст

В Щелкните, чтобы
добавить текст

- • Щелкните, чтобы
добавить текст

В Щелкните, чтобы
добавить текст

- • Щелкните, чтобы
добавить текст

В Щелкните, чтобы
добавить текст

- • Щелкните, чтобы
добавить текст

В Щелкните, чтобы
добавить текст

- • Щелкните, чтобы
добавить текст

B&O